

Egyházközségeink életéből

Bartók Béla Unitárius Egyházközség

Október 29-én, szombaton du. 6 órai kezdettel megtartottuk egyházközségünk templomában a Székelyudvarhely, valamint Székelykeresztúr és környékéről elszármazott unitáriusok találkozóját. A szószéki szolgálatot **Szombatfalvi József** székelykeresztúri lelkész-esperes tartotta és az ünnepi meghívott **Szász Jenő** székelyudvarhelyi polgármester volt.

November 20-án Dávid Ferenc emlékestentiszteletet tartottunk, majd déli 12 órakor megkoszorúztuk a XI. kerületben levő Dávid Ferenc utcai emléktáblát.

Örömmel hozzuk unitárius híveink tudomására, hogy december 4-én, vasárnap felavattuk a XI. kerületben levő **Bartók Béla Unitárius Imaház- és Kulturális Központot** a Budaörsi út 40/b cím alatt.

Ezen ünnepi alkalommal, **Rázmány Csaba** püspök avatóbeszédet mondott. A katolikus egyház nevében **Brückner Ákos** ciszterci Atya és az

evangélikus egyház részéről **Blázy Árpád** lelkész köszöntöttek.

Újbuda önkormányzata részéről **Tóthné Vécsei Éva** tanácsosasszony és **Vida Zsolt** vallásügyi előadó voltak jelen és örömeiket fejezték ki, hogy unitárius egyházunk immár Újbudán is jelen van.

A Magyarországi Unitárius Egyház nevében **Elekes Botond** főgondnok mondott beszédet.

Avatóünnepségünk alkalmával kiállítást nyitottunk meg imatermünkben. **Szalontainé Kisgyörgy Zsuzsanna** és a festőművész, **Szinte Gábor** élménybeszámolót tartottak arról, hogy a franciaországi Saint-Simon község katolikus templomában miként állított emléket egy unitárius festő – azaz Szinte Gábor – II. Szilveszter pápáról. Művésznünk munkájának fényképkiállítása megtekinthető ezután is, imaházunkban.

Avatóünnepségünket egy közös fogadás zárta.

Folytatás a 21. oldalon

Imaház- és kulturális központ-szentelés 2005. december 4-én

János 16,33 „Ezeket, azért mondom néktek, hogy békességetek legyen, mert a világban nyomorúságotok van, de biztatok és legyőzitek a világot”.

Mindenekelőtt engedjék meg nekem, hogy röviden beszámoljak arról a sziszifuszi munkáról mely a mai napot megelőzte. Sajnálom, hogy alig egy párunknak van tudomása arról, hogy milyen állapotban volt ez a hajlék, amikor azt bérbe vettük az Önkormányzattól. Annyira lepusztult állapotban volt, hogy annak bemutatására nem is ildomos most időt pazarolni. Lényeg az, hogy végre, nem kis nehézségek árán, a Bartók Béla Egyházközség híveinek és a XI. kerület, vagyis Újbuda Önkormányzatának támogatásával eljuthattunk e hajlék felavatásához, hogy az elkövetkező időszakban mint imaház és kulturális központ szolgálja a kerület unitárius és más vallású híveit.

Már most beszédem kezdetén engedjék meg nekem, hogy megköszönjem mindazoknak, akik valamit is tettek ez imaház és kulturális központ létrejöttéért, hogy az elnyerhette a mai formáját. Mindenekelőtt megköszönöm Vida Zsoltnak a kerület vallásügyi előadójának támogató munkáját, hogy Juhos Katalin polgármester asszony támogatásával bérbe vehettük ezt az ingatlant. Köszönöm Tóthné Vécsei Éva tanácsnok asszonynak lelkiismeretes támogatását és bátorítását, amivel ellátott minden alkalommal a Dávid Ferenc utcai emléktábla megkoszorúzásai alkalmával. Molnár

Gyula polgármester úrnak két alkalombeli anyagi támogatását, mely összegeket teljes egészében ezen ingatlan felújítására fordítottunk. Köszönünket és hálánkat annak reményében tesszük, hogy nemsokára az Önkormányzat eladja ezt az ingatlant és akkor az évi bérleti díjat a bérlemény további felújítására tudjuk fordítani, ugyanis nagy szükség van mielőbb kiépíteni a vizesblokkot, mely elengedhetetlen feltétele a közösségi létnek. Meg kell köszönjem Szathmáry Zsuzsa mérnök asszonynak, egyházunk presbiterének, hogy éjt nappallá téve munkálkodott kis csapatával együtt, hogy az imaház felavatása megvalósulhasson. Megköszönöm lelkészársamnak, Léta Sándornak, és Gergely Feliciánnak, egyházközségünk gondnokának, hogy sikeresen berendezték, és barátságossá tették e hajlékot. És végül, de nem utolsósorban megköszönöm gondnok asszonyunknak Sepsi Kovács Éva asszonynak a negyven darab szék adományát, mely adomány mintegy koronája lett az imaház berendezési tárgyainak.

Ezen rövid bevezető után el kell mondjam, hogy meg vagyok győződve, hogy többször is felszentelték már e hajlékot, de egyszer sem arra a hivatásra, arra az elkötelezettségre, ami előtt pillanatnyilag áll. Mert mit ér minden fel, vagy megszentelés, ha a ház nem tölti be igazán a maga hivatását? – ha nem folyik benne hűséges szolgálat, ha nem megy végbe falai között a legnemesebb kereszténységet megtartó és nemzetfelemelő munka. Szűkké válik minden ház, ha falai között nem fér meg minden rászorult, ha falai között nem a legtisztább észérvekkel alátámasztott eszméket hirdetik, melyek úgy a határokon inneni és azokon túli egy nyelven beszélő és egy nyelven imádkozó testvéreinket szolgálják. Lehetnek egyszerre sokan benne, de ezek az emberek soha nem lesznek igazán otthon, ha őket nem Isten szent neve vezérli. Azonban én hiszem és meg vagyok győződve, hogy sokan fognak ide betérni, és azok, akik ide majd betérnek, bibliaórára, istentiszteletre, vagy szeretetvendégségre, valóban otthon fogják érezni magukat ebben a hajlékban.

Azért mondom mindezt néktek, hogy békessegetek legyen, melyre oly nagy szükségünk, van ebben a mindennapi békétlenségben, ebben az embertelen világban. Mert ha békeség van e házban

és annak lakóiban, akkor e ház a kőbe épített bizalom szimbólumává válik. Ugyanis az élet nem békétlenség és szomorúság kérdése, hanem többé-kevésbé bizalom kérdése. Az öröm és a boldogság soha nem tárgyi mennyiség, hanem alanyi képesség. Tehetség kell a boldogsághoz, épp úgy mint az örömhöz és az élethez, ez a tehetség a bizalom. A bizalom tud túrni, mert vár, a bizalom, kockázatot, mert hisz a holnapban, mely győz, mert mindig erősebb mint a körülötte levő világ. – A bizalom egy nagy fellebbezés és elejébe vágás a dolgok rendes menetének, új értékek, új javak, új beteljesülések megtapasztalása.

Ezért azt kívánom, nektek kik mától ebben az új templomná szentelt hajlékban, egy már jól megalapozott család tagjaiként fogjátok megkezdeni áldásos munkátokat, a hitben való elmélyülést, legyetek mindenkiel békeségben és biztatok Istenben és egymásban.

Kívánom, hogy e házban alkotók és dolgozók és imádkozók váljanak egyházunk és nemzetünk számára a hitet és szeretetet megtartó magyar jövődő templomává és miként minden unitárius templomon, hirdeti a felírás, hogy „Unus est Deus”, vagy azt, hogy „In honorem solius Dei” de mindenképpen azt, hogy „Egy az Isten”, ezen a házon legyen rajta az a képzeletbeli felírás, mely örök és megmásíthatatlan:

„Az nem lehet, hogy annyi szív hiába onta vért”, hogy 437 év verejtkes munkája ne hozza meg a maga gyümölcsét, hogy ne jöjjön rá e nemzet, hogy vannak történelmében olyan események, melyekre büszkének kellene hogy legyen, mint az 1568-as Tordai Országgyűlésen kihirdetett vallás- és lelkiismereti szabadság, melyet leelőször ebben a házában mondtak ki, akkor amikor a világot eluralta az inkvizíció, hogy az unitárius vallás az egyetlen magyar alapítású vallás, miként a pálos szerzetes rend az egyedüli magyar alapítású szerzetesrend! Az ilyesmit nem eltitkolni kell, hanem büszkén hirdetni és tudatosítani az emberek a hívek, a keresztények tudatában.

Legyetek hát békeségben és biztatok és hiszem hogy e házban munkálkodók munkája nem lesz hiábavaló... Ámen.

Rázmány Csaba püspök

**Imaházunk avatása
alkalmával köszöntők
és üdvözlések
hangzottak el**

Blázy Árpád evangélikus lelkész

Szinte Gábor festőművész

Elekes Botond főgondnok

Szalontainé Kisgyörgy Zsuzsanna

Brückner Ákos Előd ciszterci atya

Tóthné Vécsei Éva tanácsos asszony

Vida Zsolt vallásügyi tanácsos

Folytatás a 18. oldalról

December 18-án Advent utolsó vasárnapján koncertet tartunk templomunkban. Falvai Katalin zongoraművész, Jávorkai Sándor hegedűművész és Jávorkai Ádám csellóművész Vivaldi, Bartók és karácsonyi zeneműveket adnak elő.

Karácsony ünnepe alkalmával, december 25-én, de. 10 órai kezdettel istentisztelet keretében úrvacsorát osztunk Jézus emlékére, amit a gyermekek karácsonyfa-ünnepélye követ, akik szavalatokkal és énekekkel járulnak hozzá az ünnep díszesebbé tételéhez. December 26-án, ünnep másodnapján de. 10 órai kezdettel úrvacsoraosz-

tással egybekötött ünnepi istentiszteletet tartunk, mely alkalommal a szószéki szolgálatot a kolozsvári teológiáról küldött Varró Amália IV. éves teológiai hallgató végzi.

2006. január 1-jén, 10 órai kezdettel újévi istentiszteletet tartunk.

Eseményeinkre tisztelettel és szeretettel hívunk minden kedves hívünket és érdeklődőt.

Ez alkalommal is kívánok a magam és presbitériumunk nevében minden kedves testvérünknek áldott karácsonyt és békés, boldog új esztendőt.

Léta Sándor lelkész

A Duna–Tisza közti Szórványegyházközség életéből

A Duna–Tisza közti Szórványegyházközségben az őszi hálaadó istentisztelet utáni időszakban nem történt olyan esemény, amely a gyülekezeti élettel kapcsolatos.

Már előzőleg történt említés arról, hogy a lelkész elkészítette a két, Magyarországon megjelenő egyházi lap; az „Unitárius Értesítő” és az „Unitárius Élet” útmutatóját, amelynek kiadására a METEM vállalkozott, de anyagi nehézségek miatt a munka kiadása elmaradt. Most a METEM és a Magyarországi Unitárius Egyház, az Unitárius Alapítvány és a Heltai Kft. közös anyagi hozzájárulásával készül a munka kiadásra, mely 2005-el bezárólag, a jövő év elején jelenne meg. Most a lelkész a „Mutató” utolsó éveinek a feldolgozását végzi.

A Szórványegyházközség megbízásából a lelkész, Szalontainé Kisgyörgy Zsuzsanna gondnok szszony és a lelkész felesége képviselték a Szórványegyházközséget november 20-án a „Dávid Ferenc-emléktábla” koszorúzási ünnepségén.

A lelkész november 25-én szerepelt a Magyar Rádió unitárius vallási műsorában.

A lelkész november 26-án a Gyula és Környéke Szórványgyülekezetben az Unitárius Konferencián előadást tartott „Az Unitárius Egyház költészet” címen. Az előadás ismertette az egyházi ének és a világi költészet művelőinek rövid életrajzát, kiadott versesköteteiket és a költészetben elfoglalt jelentőségüket.

A lelkész, felesége társaságában részt vett a Magyarországi Unitárius Egyház és az Erdélyi Unitárius Egyház közösen rendezett könyvbemutatóján, melyen dr. Jankovich József történész mutatta be Kénosi Tózsér János és Uzoni Fosztó István; „Az erdélyi Unitárius Egyház története I. kötetét” és dr. Balázs Mihály irodalomtörténész ismertette a kiadás körülményeit.

A már említettek jelen voltak december 4-én a Bartók Béla Unitárius Imaház és Kulturális Központ avatóünnepségén. Az avatóünnepség kiállítását Szalontai Kisgyörgy Zsuzsanna szórványgondnok rendezte.

Kelemen Miklós lelkész

Tudósítás a kocsordi gyülekezetéről

Augusztus elseje nagy nap volt idén a kocsordi gyülekezetnek. 10 m. Ft AVOP uniós támogatással, 4 m. Ft önerőből – és természetesen Isten segédelmével elkezdhattuk a templom és a hozzáépített helyiségek általános felújítását.

Kiinduló pontnak az önerő számít egy ilyen pályázatnál. Mi mégis úgy érezzük, hogy Isten segédelve azt messze megelőzte. Láttá az Úr fentről, hogy épületünk egy évet se bír ki már felújítás nélkül. Ezt akkor csak ő látta. Magam alulírott lelkész is csak akkor láttam, amikor a munkák elkezdésekor megbizonyosodhattam felőle. Mert csak akkor derült ki sok minden. Leginkább a fából készült épületelemek voltak elhasználódva. Amit én láttam, és elmondhattam, az bizony kevés volt ahhoz, hogy megnyissa az áldozatkészség forrásait. De azért van a püspök az egyház élén, hogy legközelebb álljon közülünk az Istenhez. Ő is csak akkor vállalhatott az egyház nevében segítségnyújtást,

amikor Isten is arra ihlette. Mert az bizony anyagi felelősséggel is jár. Ihletése támadt arra, hogy adománygyűjtésre biztasson bennünket. Azt tanácsolta, hogy gyűjtsünk össze 1 m Ft-ot önerőnek, egy uniós fejlesztési támogatás megpályázásáért. En, aki nem rendelkeztem még az ihlettel, visszakérdeztem, hogy tudja-e, mennyi áldozathozatalra lehet itt számítani, mekkora anyagi erővel rendelkezik a mi gyülekezetünk. Három hónappal az adakozás beindítása után bebizonyosodott, hogy jobban tudta, mint mi magunk. Az unitárius és többségükben református emberek adakozásából fél m Ft. gyűlt össze ez idő alatt. Jakab Zsigmond polgármester úr biztatására a helyi kábeltévé közvetítésével mindenkit megszólítottunk, aki a község büszkeségének, műemlék templomunknak a felújítására adakozni lenne hajlandó. Nagy Gyuláné pénztárnokhoz, Tarczali Sándorné presbiterhez és a lelkészi hivatalhoz lehetett vinni az

adományokat. A millió hátralevő feléből 400 ezer Ft-tal támogatott az önkormányzat, és 100 ezer Ft jutott a gyülekezet házi pénztárából.

A milliót 2004-ben befizettük az egyház központi számlájára, és benyújtottuk a pályázatot. Az egyház nevében főtisztelendő Rázmány Csaba püspök úr vállalta a felelősséget és az indítványozást a mi önerőnk megnégyszerezéséért, amit az Unió a maga részéről is megnégyszerezett. Kelemen Attila, a Heltai Kft. igazgatója és sokan mások fáradoztak azért, hogy megnyerjük a pályázatot. Amikor ez megtörtént, hívott telefonon a püspök úr. Azt mondta, hogy van egy rossz híre, meg egy jó, melyikkel kezdje. Mondtam, hogy ha van rossz is, akkor azzal is kezdheti, hiszen minden jó, ha a vége jó.

A jó hír mellett a rossz eltörpülhetett. 10,4 m Ft-ot nyertünk a pályázaton! Augusztus elseje óta pedig folyik a nagyszabású épületfelújítás. Gaál Imre fővállalkozó atyánkfia és számos mesteremberre azóta fáradozik, hogy templomunk fényesebb legyen, mint amilyen újan volt. Ez a törekvése Dobos László gondnok atyánkfianak is, aki vállalkozásával együtt a legnagyobb adományt tette, és azon kívül is minden segítséget megad. Mindannyiukkal

együtt köszönetet mondunk Elekes Botond főgondnok úrnak, aki Kelemen Attila Kft. igazgató úrral együtt vállalta a helyszínre való kiszállás fáradságát, Kelemen igazgató úr több ízben is.

Köszönetnyilvánításunk nem a munkálatok befejezéséhez kötődnek, hanem a karácsonyi ünnepet célozza meg. Adjon Isten olyan örömet az idej karácsonyon mindenkinek, aki segít, ami boldoggá és elégedetté teszi életét övével együtt itt a Földön, és ami a mennyei üdvösség reményét ígéri a született Jézus követőinek. Ajándékozza meg Isten kedves Mindannyiukat azzal, amit a kised hozott: a szeretet országának boldog békességével. Ezt az örömet szeretnénk mi is nyújtani csodálatosan felújított műemlék templomunkban mindenkinek, aki oda majd betér. Munkáinkat nem akarjuk se halogatni, sem elsietni. Több olyan dolog lesz, amit jó minőségben csak később tudunk majd elvégezni, de biztosítani szeretnénk mindenkit; akit érdekel, hogy amíg Isten is segít, mi nem adjuk fel. Mindent megőrizzük, sőt tovább fejlesztünk, amit templomépítő elődeinktől örökségbe kaptunk.

Nyitrai Levente lelkész

Így élünk és dolgozunk Füzesgyarmaton és a Gyula és Környéke Szórványgyülekezetben

Isten gondviselő szeretete megsegített az őszy folyamán is, hogy kis egyházközségünk élete töretlenül folyjon minden nehézség ellenére. Az október eleji műtétemből a sok tennivaló is segített viszonylag rövid idő alatt talpra állni. Ötnapos műtöttként már istentiszteletet tartottam, igaz csak az Úrasztala mellől, mert a szószék túl magasnak bizonyult. Az októberi ünnepeket nem lehetett előadni, mert mindenik nagy szellemi-lelki és nemzeti üzenetet hordoz.

Október 22-én részt vettünk a fiatalság megemlékezésén és gyertyagyújtásán az iskola előtti parkban felállított kopjafánál. Újra hallgathattuk a székelyderzsi Zoltáni Zsolt, Dévai Nagy Kamilla-tanítvány, gitárművész csodálatos játékát és énekeit.

Október 23-án jelen voltunk a városi ünnepségen és Barta János gondnokkal koszorút helyeztünk el az emlékezés oszlopánál egyházközségünk nevében. Ugyanaznap 11 órakor ünnepi istentisztelet volt templomunkban. A megemlékezés emelkedettségét szolgálta az előző este hallott Zoltáni Zsolt, gitárművész előadása, amely után a templomkertben elhelyeztük virágainkat az 1956-os „Mi nem felejtünk” emlékkőnél.

Október 30-án, a Reformáció emléknapján ünnepi istentiszteletet tartottunk, versekkel tisztelve a hitvalló reformátorok emléke előtt. Délután a Borostyánkert Idősek Otthonában tartottunk istentiszteletet és lelkigondozást szép érdeklődő közösségnek.

November 1-jén délután szeretteinkre emlékeztünk a Halottak Napján. Az istentisztelet bensőségességét szolgálták az alkalmoszerű versek és énekek.

November 4-én Csokonai Vitéz Mihály irodalmi estet tartottunk a Városi Könyvtárban, amit megtisztelt jelenlétével városunk polgármestere is. Az est végén megemlékeztünk az 1956-os forradalom eltiprásáról is, alkalomhoz illő verseket és énekszámokat adva elő. Hittanosaink, főiskolásaink és presbiter asszonyaink most is megfityogtatták lelkesedésüket.

November 7-én Rázmány Csaba püspök társágában jelen voltam a Magyar Biblia Alapítvány ünnepségén, amelyen az új bibliafordítás 30 évét és az új fordítás revideálásának (átdolgozásának) 15 évét méltatták teológusok, fordítók. Az előadások szünetében megtekinthettem egy csodálatos kiállítását a Biblia történetéről.

November hónapban is tovább folytattuk az erdélyi árvízkarosult testvéreink megsegítésére indított gyűjtést. Ennek eredményeként az eddigi 335 ezer forint mellé újabb 45 ezer forintot fizettünk be a Magyarországi Unitárius Egyház számlájára. Karácsony táján minden adományozónak, akik megadták címüket, megküldjük köszönő üdvözlőnként.

November 12-én nagy részvét mellett eltemettük a váratlanul meghalt Sárvári Sándorné, 73 évét élt, Békéscsabára költözött testvérünket. Férjét, örökös presbiterünket ezelőtt 4 évvel veszítette el. Azóta nem találta helyét, testvéreihez, lányához és unokáihoz költözött közelebb, de mindig visszavágyott szeretett szülőföldjére, ismerősei, barátai közé. Most végleg hazajött megpihenni, megnyugodni ősei földjében. Pihenjen csendesen.

November 19-én Bélmegyeren nyugdíjasklubjainkkal vetélkedőt tartottunk. Mintegy 200 ember gyűlt össze. Mind a megyeri, mind pedig a

füzesgyarmati klubjaink egyéni és közös éneklésben sikereket értek el, kategóriáikban az első három között végeztek.

November 20-án délután tartottuk ez évi utolsó szeretetvendégséggel egybekötött gyermekistentiszteletünket. A „szolgálatot” Czeglédi Edit középiskolás és Csordás Gergő hittanos végezték. Felolvasással, versekkel és énekszámokkal emlékeztünk meg Dávid Ferenc, egyházalapító püspökünkről. Még soha ennyi tombolat nem nyertek gyerekeink, mint ez alkalommal. Az ajándékok Mikulás és Karácsony felé mutattak. Köszönet érte minden adakozónak!

November 26-án tartottuk meg Gyulán az elmúlt évben kezdeményezett unitárius konferencia folytatását. Sikeréről a megyei lap is méltató cikkben emlékezett meg. A körzeti rádió interjút is készített velem. A konferencia teljes anyagát a helyi, városi TV is felvette és be fogja mutatni. Lapunkban is olvasható egy beszámoló Kelemen Miklós, az egyik előadó tollából. A konferencián mintegy 60 résztvevő volt, nagyobb részük más vallású.

November 27-én meggyújtottuk az első adventi gyertyát. Itt mondjuk el, hogy egy háromtagú szeghalmi baráti kör egész ősszel átjárt hozzánk a templomba és állandó résztvevőjévé vált istentiszteleteinknek, megemlékezéseinknek. Az istenkeresés vezette hozzánk, kívánjuk, hogy találjanak kis közösségünkben lelki nyugalommal és békességet. Ezen a napon emlékeztünk meg az ismerősök jelenlétében Szellej Andrásné Berg Zsuzsanna, Ausztráliába kitelepedett testvérünk haláláról. A 90-es évek elején hűséges templomjáró hívünk volt egészen addig, amíg elment családjá után. 82 évet élt. Emléke legyen áldott. Ugyanezen a napon szintén meggyújtottuk az adventi gyertyát a Borostyánkert Idősek Otthonában tartott istentiszteleten, amelyre a hívek a szokásos érdeklődéssel jöttek el.

Egész novemberünk annak jegyében telt el és így lesz ez az adventi időszakban is, hogy méltóan felkészüljünk a karácsonyi ünnepekre. Városunk történetében először, az én javaslatomra és vállalásomra, városi karácsonyt fogunk rendezni az egyházak, az iskolák, a civil szervezetek részvételével. A betlehemes játékot, mintegy 14 énekbetéttel, én fogom rendezni. Boldogsággal mutatjuk meg erdélyi és unitárius értékeinket a több ezer férőhelyes sportcsarnokban. Az ünnepség december 21-én délután 3 órakor lesz. Úgyszintén készülünk saját Szentesténkre is egy pásztorjáték bemutatásával, gyermekeink megajándékozásával és az Unitárius Alapítvány díjainak kiosztásával szépítve meg ezt az estét.

A készülődés közepette vettem részt a november 30-i budapesti könyvbemutatón, a december 1-jei közös elnökségi ülésen és a december 3-i rendkívüli Egyházi Főtanácson. Az eredményes ünnepelés érdekében a napi elfoglaltságom mellett járjuk feleségemmel a klubokat, dalárdáinkat tanítani, az iskolákat, a gyermekeket összetoborozni és összehangolni.

December 6-án részt vettem Budapesten a Magyar Biblia Alapítvány évzáró, kuratóriumi gyűlésén, amelyen elemeztük 2005. év sikereit, eredményeit.

December 9-én megtartottuk az esztendő utolsó irodalmi estjét a Városi Könyvtár támogatásával. Most nem egy író vagy költő műveivel foglalkoztunk, hanem „Karácsony a magyar irodalomban” címmel adtunk elő halhatatlan verseket és énekeket.

December 10-én klubjainkkal karácsonyi előzetest tartottunk az „Életet az Éveknek” rendezésében. 17-én Luca-napi vígasságot szervezünk a klubok részvételével.

December 17-én, délután 2 órakor a már ismert Zoltáni Zsolt gitárművész ad adventi hangversenyt templomunkban. A gitárszámok közt szaválónk karácsonyi verseket adnak elő Ez az alkalom is az egész várost szólítja meg felekezetre vagy ideológiára való tekintet nélkül. Zoltáni Zsolt gyakori jelenléte nem cél nélküli a városunkban. Egy ideje azon fáradozunk, hogy Székelyderzs és Füzesgyarmat között megszülessen a testvérkapcsolat. Jó úton haladunk, én már írtam a székelyderzsi lelkésztestvéremnek, aki az ottani vezetéssel készíti az utat a baráti látogatásra. Itt pedig a fiatalság lelkesedik e kapcsolat létrejöttéért.

December 19-én az Idősek Otthonában lesz ökumenikus karácsonyi ünneplés. 20-án Béli Gyulán tartunk teadélután, karácsonyi szolgálattal az Erdélyt szerető és látogató (és segítő!) klubtagjainknak, énekeseinknek. Az Őszi Napfény füzesgyarmati klubban 22-én lesz karácsonyköszöntés. 23-án délután a szomszédos Darvason lesz egy nevezetes keresztelő. 24-én délután 5-kor tartjuk templomunkban a már említett karácsonyfa-ünnepélyt. A fenti jeles alkalmakat a helyi kábel TV műsorára tűzi és a két ünnep közt bemutatja a városnak.

25-én Úrvacsorás ünnepi istentiszteletet tartunk 11 órától. Délután fél kettőkor elvisszük az ünnepet a Borostyánkert Idősek Otthonába. Délután fél négykor Gyulán tartunk istentiszteletet és osztunk Úrvacsorát. 26-án délelőtt Füzesgyarmaton lesz templomozás.

December 31-én, Szilveszter éjszakáján fél tizenkettőkor búcsúztatjuk istentiszteleten az Őszentőt és köszöntjük az Újévet. Újév első napján részt veszek a budapesti Nagy Ignác utcai templomunkban tartandó ünnepi istentiszteleten, amelyen Rázmány Csaba püspök prédikál, és amely után ünnepi fogadás lesz az Újév köszöntésére a Püspökség rendezésében.

Így értünk, érünk Isten áldásával a 2005-ös esztendőnk végére. Legyen hála és köszönet a reménység Istenének mindenért, amiben részesített. Minden istengyermekének áldott Ünnepeket és gyönyörű Új Esztendőt adjon az Isten! Bort, bűzát, békességet!

(b. l.)

A cigányság felemelkedéséért (gyors interjú a beregi unitárius szórványban)

2005 januárjában változások történtek mind a beregi unitárius szórvány vezetésében, mind a helyi kisebbségi önkormányzat élén.

Február 1-jétől a cigány kisebbségi önkormányzat elnöke Demeter István, a beregi unitárius szórvány gondnoka lett. A testületbe még beválasztották Lakatos László beregi presbitert is.

A beregi unitárius szórvány hagyományos év eleji közgyűlésén új gondnokot és presbitériumot választottak. Az eddigi helyettes Jóni Jenő lett az új gondnok.

Az újonnan megválasztott kisebbségi elnök Demeter István így nyilatkozott:

„Mivel én is roma származású vagyok, nagyon fontosnak éreztem, hogy unitárius gondnokként és mint elnök segítsek a rászorultakon.

Láttam, hogy a cigányok milyen körülmények között élnek, ismerem a problémáikat és a képviselőtársaimmal egy célért dolgozunk, ez pedig a romák felemelkedése.

Szomorúsággal tölt el, hogy mekkora a szakadék a romák és a nem romák között.

Hogy a hátrányokat ledolgozzuk, nagy hangsúlyt fektetünk a munkahelyteremtésre, hiszen a rendszeres jövedelem, az értelmes célok segíthetnek a gondok megoldásában.

Fennen hirdetjük a tanulás fontosságát és a hitet. Azt szeretnénk, ha minél több roma gyermek kezében lenne szakma, a legjobb pedig az volna, ha diplomások is lennének közöttük.

Azon dolgozunk, hogy megváltoztassuk a romák szemléletét, akár az életüket is, és ha csak egy embernek is tudunk segíteni, már nem dolgozunk hiába.”

A képviselők között találjuk Lakatos László presbitert. Jó az együttműködés a beregi szórvány és a kisebbségi önkormányzat között. Bekapcsolódnak a helyi hagyományápolásba és -teremtésbe az unitárius indíttatású Dandos Gyula Cigányegylet segítségével. Közös pályáznak a cigány hagyományápolás érdekében.

Hogy látja az együttműködést az új unitárius gondnok Jóni Jenő?

„Valóban közös feladatunk, hogy harmonikus kapcsolat alakuljon ki a cigányok és a magyarok között. Meg kell találnunk az unitárius szórvány keretei között a saját mentalitásunknak megfelelő bekapcsolódás lehetőségét.

A vallásórák (történelmi kitekintés, hittan) keretében egészséges öntudatra kell nevelnünk az ifjúságot, legyenek tisztában önmagukkal, kötelességeikkel.

Mindannyiunknak látnunk kell, hogy a testvériségre az evangélium szelleme vezet. Isten képét lássuk egymásban!

A szeretet növekedjen közöttünk, minden tettünkben a szeretet domináljon.

Fontosnak tartjuk az istenfélő cigányok bizonygatótételét, s akkor a cigányság nem lesz negatív fogalom.”

Demeter István:

„Lényeges dolog, hogy a továbbiakban is gondot fordítsunk a fiatalság vallásos nevelésével párhuzamosan a kikapcsolódásra, sport- és kulturális rendezvényekre.

Fontosak a közös együttlétek a vallásos összejövetelek alkalmával.

A kisebbségi önkormányzat, a beregi szórvány, a Dandos Gyula Cigányegylet és a városi önkormányzat együttműködése hozhatja csak meg a várt harmóniát a településünkön.”

Bízunk benne, hogy a sikeres együttműködés eredményes lesz Isten segítségével!

– beregi –

Januárban érkezett beszámoló Pestszentlőrincről

Gyermek-istentisztelet Pestszentlőrincen a lelkész szemével

A templom még üres, amikor megérkezem, sehol senki. Belépek, felkapcsolom a lámpákat. Szerencsére jó meleg van. Az ajtó mellől rám mosolyog a karácsonyfa. Alatta gondos kezek számtalan piros csomagot helyeztek el. Beülök egy pillanatra az első sorok valamelyikébe és egy pillanatig csak gyönyörködöm a látványban. Magamban elnyomok egy csendes köszönömöt a presbitereknek, akik tegnap idevarázsoltak mindent. Csak el ne felejtsem nekik ma még valóban megköszönni!

Aztán hirtelen kivágódik az ajtó, megérkezik az első gyermek és máris piros arccal, izgatottan kérdezi. „Ugye nem kezdődött még el?” Megnyugtatom, hogy nem maradt le semmiről, még egy kicsit korán is jött, de amire ezt kimondom már ott is batyukkal, csomagokkal, kikandikáló liszteszákokkal, tojástartóval, és mindenféle színes kutyüvel Anita és családja, hogy levezényeljék a mézeskalácssütést.

Kilenc után pár perccel a gyülekezeti teremben már minden készen áll. Asztalok összetolva keverőtálak és sütőformák mindenütt. Azután meghallok az első csapat hangos fecsegését és most már ötpercenként, nyílik az ajtó.

Egy óra múlva már nyakig lisztesek, tojásosak és elsősorban jókedvűek vagyunk. A magnóból karácsonyi zene szól. Egyre nagyobb a lelkesedés. A hagyományos karácsonyfa, Mikulás, csengő formájú kalácsok mellett megjelennek a delfin, kutya és cica alakúak is. A levegőben a gyömbérillat a fenyőgallyakéval keveredik. Lassan tizenegyet lesz. Beféle kell terelni a gyermekeket a templomba. Szerencsére sikerül gyorsan meggyőzni őket, hogy amíg bent leszünk nélkülük is megsül, amit készítettek. Majd megszólal a harang és felcsendülnek az orgonán az első akkordok. Hallom az ajtó előtt, hogy a templom zúg a várakozástól. A kisebbek mocorognak, a nagyobbak az utolsó hangokat próbálják a furulyáikon, a szülők pedig kétségbeesetten próbálnak rendet teremteni.

Belépek, és ahogy a padosok mellett elhaladok csend lesz minden felé. Egyszerre vagyok fáradt és izgatott, várakozással tölt el az ünnep. Az én karácsonyom most kezdődik.

Megilletődve kulcsolják össze gyerekeink a kezeit az imánál, egy nagyobb lányka két év körüli öccsének mutatja, mit kell tennie. A karácsonyi

történetet csillogó szemmel hallgatják, de a prédikációnál már látom, nem sokáig fognak nyugton ülni. Ezért rövidre is fogom. Azt hiszem az együttlét, a hangulat, az együtt töltött délelőtti többet mond úgyis minden elmondott szónál. „Végre!” – hallom az első sorból miközben arra biztatom őket, hogy ajándékozzanak meg bennünket, és persze a most születő kis Jézust is verseikkel, dalaikkal. Bátor és félszeg, hangos és alig hallható számok váltják egymást. Néha egész sorok cserélődnek fel vagy éppen maradnak ki, de úgy teszünk mindannyian, mintha mi sem történt volna. Büszke és, meghatott tekintetek, mosolygó arcok, amerre nézek. És már fogjuk is egymás kezét kicsik és kisebbek, szégyenlős kamaszok, felnőttek. Imádkozunk. Hangosan énekeljük és így is érezzük: „Ő leszen néktek Üdvözítőök...” Hirtelen egy hatalmas méhkas közepén találok magam, apró, türelmetlen kezek nyúlnak az ajándékok felé.

A bejáratnál aztán kezet rázok mindenkivel, boldog karácsonyt kívánunk. Valamiért most senki nem siet, így együtt kóstoljuk meg a kisült mézeskalácsokat, virslit eszünk, teát iszunk és beszélgetünk. Mielőtt észbe kapnék szinte három óra, és mennem kell, vár ma még egy szolgálat.

Szász Adrienne

Halász István Gyerekek szavalnak

*Gyerekek szájáról szólnak a rímek.
Tőlük hallom a saját verseimet
Áhítatos buzgalmuk megható
Szívükből tör elő a leírt szó.*

*Érzik, mi a gondolatom
Tudják, a jóság is hatalom
Bennük hallom viszont magam
minden szívdobbanásukban.*

*Érzelmekkel telten szállnak a szavak
A jóságnak, a szépnek adnak utat
Szívekből indulva szívekbe mennek
Úgy szeretnék adni az embereknek.*

Pestszentlőrinc, 2005. december 18.

Ételosztás hajléktalanoknak

Gyülekezetünk Lőrincen nem túl nagy, így anyagi lehetőségeink is korlátozottak, mégis fontosnak tartjuk mindannyian, hogy segítsünk a rászorulóknak. Ezért próbálkozunk időről időre újabb és újabb ötletekkel. Azt már nemcsak a híveink, de a Havanna lakótelepen élők is tudják, hogy folyamatosan gyűjtjük a jó állapotú ruhákat nehéz helyzetben levő családoknak. Karácsony előtt – legnagyobb meglepetésünkre – három nagy, felcímkézett csomag állt jókívánságokkal a templom bejárata előtt.

Két éve árulunk közepesen sérült értelmi fogyatékosok által készített kerámiákat, gyertyatartókat, és más apró ajándéktárgyakat, így juttatva őket némi anyagi forráshoz.

Szívesen mutatunk be erdélyi gyülekezetek nőszövetségei által készített varrottásokat, szalma-

díszeket. Természetesen meg is lehet ezeket vásárolni.

Ám 2005. december 29-én valami teljesen újba kezdtünk. A XVIII. kerületi Polgármesteri Hivatal anyagi támogatásával és a lőrinci hívek külön az erre a célra gyűjtött adományaiból ételosztást szerveztünk a kerületünkben és annak a környékén élő hajléktalanoknak. A hatvan liter babgulyás, mintegy százhusz embernek volt az aznapi meleg étele.

A helyszín a kerületi piac egy használaton kívüli helysége volt, ahol az adventi időszakban egyszer egy héten szeretetkonyha működik. Ezt bocsátotta rendelkezésünkre Hámori Tibor, a kerület alpolgármestere, aki Bodnár János képviselő úrral a szervezésben nagy segítségünkre volt. Örülünk, hogy az Óév utolsó csütörtökén segíthettünk.

Karácsony

A vers szerint akkor szép a karácsony, ha fehér hóba lép. Az idei évben aznap hiányzott a hó, az idő száraz és hideg volt. De annál melegebb és szeretet-teljesebb volt a hangulat kicsi tornyos templomunkban december 25-én, karácsony első napján. A megtelt templomban Szász Adrienne lelkész nő a pásztorok szolgálatáról, éberségükről, tette kész-

ségükről beszélt. Az Úrvacsora vétele után keresztelőre került sor, amely még teljesebbé tette számunkra a Gyermek érkezése feletti örömet. Ezután mindannyian a gyülekezeti terembe mentünk, ahol teázás, kávézás közben hosszan beszélgettünk a régen látott ismerősökkel.

(-)

